

omtalte Position, hvilket saaledes er Tilfældet med farvede linnede Gulvtæpper ligesom med filerede eller paa lignende Maade tilvirkede Arbejder af ubleget linnede Garn, f. Ex. Fiffenæf. Den tredje Position omfatter endelig „alle andre Varer“ af de paagjældende vegetabiliske Stoffer, altsaa bl. A. alle usarvede, blegede linnede Varer, alle usarvede, blegede og ublegede Varer af Bomuld og af Manilla-hamp (for det sidste Vedkommende med Undtagelse af Gulvtæpper), Alt forsaavidt saadanne Varer ikke, som Trikotage m. v., høre ind under den nylig omtalte Position. Disse tvende Positioner træde saaledes istedetfor de ovenfor under C og D nævnte 16 Positioner i Loven af 1863. Den forholdsviis store Afspaltelse af ensartede eller beslægtede Varer, som finder Sted ved Bestemmelserne i Loven af 1863, har flere Retninger maattet fremkalde Banskeltigheder og dermed Alighed ved Toldbehandlingen. Den har derhos ikke nogen tilstrækkelig Begrundelse i Varernes indbyrdes Værdiforhold. Si forstnævnte Henseende skal her kun eksempelvis henvises til de Spørgsmaal, der kunne fremstaa om, hvorvidt en Vare er aaben eller ei, eller hvorvidt der er tilsat en aaben Vare Elm, Klister eller ikke. Loven giver vel den nærmere Bestemmelse, at som klare og aabne skulle behandles saadanne Varer, „i hvilke der imellem de enkelte Traade kan skjælnes et Mellemrum af mindst 1 Traads Tykkelse, eller hvis dette ikke kan afgjøres, hvoraf 1 Men kun veier 6 Kvint eller derunder“, men det turde ligge forhaanden, at selv med deslige, ofte en minutiøs Undersøgelse krævende, Bestemmelser kan Tvivl og ulige Behandling ikke undgaas, saameget mere som en Behandling strengt efter Bestemmelsernes Ordlyd vilde mod Hensigten med Bestemmelsen medføre, at meget simple Varer, f. Ex. Løier til Føer eller Farvning, inddroges under den høiere Told. Deslige Banskeltigheder og Tvivl frembyde sig paa saagodt som alle Punkter af den her omhandlede Afdeling, der omfatter Varer, som hver for sig fremkomme til Toldbehandling af saa forskjellig Beskaffenhed og saa ofte faldende over i hinanden, at en ulige Toldbehandling ikke kan undgaas under de nuværende Bestemmelser. Alle-

rede af denne Grund turde der være skjellig Tøie til at forlade den stærke Udsondring i Loven af 1863 og samle de paagjældende Varer i saa faa Positioner som muligt. Som fornevnt kan hir Sondring ei heller siges at være tilstrækkelig begrundet i Hensynet til de forskjellige paagjældende Varers Værdi. Et Exempel herpaa er allerede nævnt, forsaavidt angaar Ordlyden af Bestemmelserne om klare og aabne Varer, og om der end er søgt gennem administrative Foranstaltninger at fjerne de væsentligste mod Bestemmelsernes Hensigt stridende Følger af samme, vil dog en stor Del af de Varer, der falde ind under Positionen for klare og aabne Varer, ikke have nogen høiere Værdi end de tætvævede Stoffer, der gaa ind for en lavere Told. Lignende gjælder med Hensyn til de øvrige Sondringer, saaledes imellem mønstervævede og ikke-mønstervævede usarvede Varer, imellem flersarvede, ensfarvede og, tildels de trykkede Varer. Medens Loven derhos for tætte Varers Vedkommende skjælnes mellem om de ere trykkede, farvede eller usarvede, og fastsætter Afgiften meget forskjelligt for hver af disse Varesorter, gjør den derimod ingen saadan Forskjæl med Hensyn til klare og aabne Varer eller med Hensyn til de under dens Pos. Nr. 145 faldende Varer, efter hvilken sidste Position saaledes Baand og Bændler, naar de ere usarvede og ikke-mønstervævede, betale 4 β . pr. \mathcal{R} mere end andre usarvede ikke-mønstervævede Varer, men naar de ere mønstervævede, farvede eller trykkede, betale 4, 8 eller 16 β . mindre pr. \mathcal{R} end andre lignende Varer.

Naar Forflaget derefter samler alle de paagjældende Varer under 2 Positioner, er det, som ovenfor anført, i Overensstemmelse med den oftere nævnte Indstilling fra Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn. Derimod har man ikke troet at kunne følge denne i at behandle Trikotage tilligemed de øvrige i Lovforslagets Nr. 92 i Forbindelse dermed nævnte Varer ganske paa samme Maade som andre Varer, saa at hine, naar de fremkom usarvede, skulde gaa ind til en Told af 12 β . pr. \mathcal{R} , hvorimod man med samme har henvist Postement- og Knapmagerarbejde til at fortoldes